

28.2.2015

PAZIŅOJUMS KOMITEJAS LOCEKĻIEM

Temats: Lūgumraksts Nr. 0817/2011, ko iesniedza Francijas valstspiederīgais *Jean-Antoine Enrile*, par nerezidentu diskrimināciju Spānijā attiecībā uz mantojuma nodokļu maksāšanu

1. Lūgumraksta kopsavilkums

Lūgumraksta iesniedzējs norāda, ka viņš dzīvo Parīzē un ir dēls spāņu izcelsmes tēvam, kurš dzīvoja Madridē un nomira tur 2008. gada novembrī. Viņš paskaidro, ka viņa divi brāļi ir spāņi un arī dzīvo Madridē. Pēc tēva nāves īpašums tika sadalīts starp trīs brāļiem. Tomēr viņa abi brāļi katrs maksā 0,30 % mantojuma nodokli, bet lūgumraksta iesniedzējam ir jāmaksā 30 % vienkārši tāpēc, ka viņš nedzīvo Spānijā. Viņš uzskata, ka šī situācija ir diskriminējoša.

2. Pieņemamība

Atzīts par pieņemamu 2011. gada 18. novembrī. Komisijai pieprasīta informācija saskaņā ar Reglamenta 202. panta 6. punktu.

3. Komisijas atbilde, kas saņemta 2012. gada 27. janvārī

Komisijas komentāri

Eiropas Komisija 2011. gada 27. oktobrī nolēma iesūdzēt Spāniju Eiropas Savienības Tiesā (EST) par noteikumiem attiecībā uz mantojuma un dāvinājuma nodokli, kuri uzliek lielāku nodokļu slogu nerezidentiem, vai attiecībā uz īpašumu ārvalstīs.

Mantojuma un dāvinājuma nodoklis Spānijā tiek reglamentēts gan valsts līmenī, gan autonomo apgabalu līmenī. Autonomo apgabalu tiesību akti piešķir rezidentiem vairākas nodokļu priekšrocības, kas praksē ļauj viņiem maksāt daudz zemākus nodokļus nekā nerezidentiem.

Komisija uzskata, ka tas ir šķērslis personu pārvietošanās brīvībai un kapitāla brīvai aprītei un pārkāpj Līgumu par Eiropas Savienības darbību (attiecīgi 45. un 63. pantu).

EST sniedza nolēmumu līdzīgā lietā — C-256/06 (*Jager*) —, kurā analizēja to dalībvalsts tiesību aktu atbilstību ES tiesību aktiem, ar ko mantojuma nodokļa aprēķināšanas vajadzībām noteica atšķirības, pamatojoties uz to, vai attiecīgais īpašums atrodas konkrētajā valstī vai citā dalībvalstī. EST spriedumā norādīja, ka situācijā objektīvi nav atšķirību, kas varētu attaisnot nevienlīdzīgu nodokļu režīmu attiecībā uz mantojuma nodokļa apmēru, ko iekasē par īpašumu, kas atrodas Vācijā, un īpašumu, kas atrodas citā dalībvalstī. Tā secināja, ka, tā kā netika pierādīts, ka attiecīgie valsts tiesību akti ir attaisnojami ar nopietniem vispārējo interešu apsvērumiem, tie ir pretrunā principam par kapitāla brīvu aprīti, kas ietverts ES līgumā.

Arī lietā C-107/94 (*Asscher* lieta) Tiesa nolēma, ka atšķirīgie režīmi divām nodokļu maksātāju kategorijām var radīt diskrimināciju Līguma izpratnē, ja nepastāv objektīvas atšķirības starp šo abu kategoriju situācijām, lai attaisnotu atšķirīgos režīmus. Tiesa arī noteica, ka Nīderlandē 25 % nodokļa likmes piemērošana nerezidentu ienākumiem un 13 % likmes piemērošana rezidentu ienākumiem ir diskriminējoša.

4. Komisijas atbilde (REV), kas saņemta 2014. gada 31. oktobrī

Tiesa 2014. gada 3. septembrī lēma par Komisijas sāktu procedūru. Tiesa konstatēja, ka Spānijas noteikumi par mantojuma un dāvinājuma nodokli, kuri piemēro augstāku likmi nerezidentiem un īpašumam ārvalstīs, neatbilst ES tiesību aktiem.¹

Komisija 2014. gada 8. septembrī pieprasīja Spānijas iestādēm informāciju par Tiesas sprieduma izpildes pasākumiem, ko tās plāno pieņemt. Spānijai ir divi mēneši atbildes sniegšanai. Ja Spānijas iestādes savu pienākumu nepildīs, Komisija var nolemt sākt LESD 260. pantā paredzēto pienākumu neizpildes procedūru par Tiesas sprieduma neievērošanu.

Tikmēr pirms noilguma termiņa beigām ES pilsoņi, kuri uzskata, ka saskārušies ar diskrimināciju minēto nodokļu noteikumu piemērošanas dēļ, var iesniegt prasību dalībvalstu iestādēs.

5. Komisijas atbilde (REV.II), kas saņemta 2015. gada 28. februārī

Pēc Komisijas ierosinātās pienākumu neizpildes procedūras Tiesa 2014. gada 3. septembrī nolēma, ka Spānijas noteikumi, kuri uzliek lielāku nodokļu slogu nerezidentiem un īpašumam ārvalstīs, ir pretrunā ES tiesībām².

Tāpēc Komisija 2014. gada 8. septembrī pieprasīja Spānijas iestādēm informāciju par Tiesas sprieduma izpildes pasākumiem, ko tās plāno pieņemt.

¹ Tiesas spriedums lietā C-127/12.

² Tiesas spriedums lietā C-127/12. www.curia.europa.eu.

Spānijas iestādes informēja Komisiju, ka, lai novērstu pienākumu neizpildi, ir pieņemti grozījumi¹ noteikumos par mantojumu un dāvinājumu nodokļiem. Jaunais tiesību akts ir spēkā no 2015. gada 1. februāra.

¹ Ley 26/2014, de 27 de noviembre, por la que se modifican la Ley 35/2006, de 28 de noviembre, del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas, el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre la Renta de no Residentes, aprobado por el Real Decreto Legislativo 5/2004, de 5 de marzo, y otras normas tributarias. **BOLETÍN OFICIAL DEL ESTADO, Núm. 288 Viernes 28 de noviembre de 2014 Sec. I. Pág. 96860.**